

TORONYIRÁNY

XIV. 33.

2020. augusztus 16.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 20. vasárnap

Augusztus 20. Szent István király,
Magyarország fővédőszentje

Augusztus 22. Boldogságos Szűz Mária királynő

A katolicitás egyetemességet jelent. A szót először Antióchiai Ignác használja (Szmirn 8,8; kat' holon=egyetemesen), „Ahol Krisztus, ott van az egyház egyetemesség szerint”. Az egyetemesség először azt jelentette, hogy a megváltás egész művét, az üdvösség minden eszközét hordozza: a tanítást, a kegyelmi rendet, az erkölcsi törvényeket, az istentisztelet teljességét. Azonkívül az egyház kezdettől fogva olyan volt, hogy az egész emberiség számára lehetett az „egység és az üdvösség hatékony jele.” Krisztus maga korának körülményei között élt, külsőleg beilleszkedett környezetébe, mégis a világ megváltójának mondta magát (Jn 8, 12; 12, 32). Az egyház Krisztusnak ezt az egyetemességét hordozza, bár „törékeny cserépedényben.” A folyamatosságot közte és Krisztus között elsősorban az intézményes elemek jelzik: a tanítás, a keresztség, az eukarisztia, az apostoli küldetés; másodsorban pedig a Szentlélek, aki mindent éltet. Az egyház küldetése Krisztustól van, de addig nem lehetett aktualizálni, amíg a Szentlélek el nem jött. Az Apostolok Cselekedetei azt mutatja be, hogy a Szentlélek irányításával az egyház hogyan viszi el az evangéliumot a „föld határáig.” Az apostolok kitérnek az ószövetségi keretek közül, és a pogányokat is felveszik az egyházba. De kíséri őket az isteni megvilágosítás és ösztönzés. Nekik is új látószög, nagylelkűség, az emberek megértésére volt szükségük. Főleg pedig arra, hogy Isten gondolatát és tervét megértsék. Valamiképpen Isten szemével kellett nézni az embereket, s meglátni, hogy azok mind hivatottak az üdvösségre.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 56,1.6-7** Az ószövetségi nép Isten általi kiválasztottsága nem kivételezés, hanem valamennyi nép és nemzet üdvösségét szolgálja.
- 2. Róm 11,13-15.29-32** Pál apostol missziós útjain megtapasztalta, hogy az evangélium elutasítása saját népe részéről a pogányok megtérését mozdította elő, az evangélium befogadása az ő részükről pedig segíthet elvezetni a választott népet a megtéréshez, mert Isten mindenki felé irgalmasságot tanúsít.
- 3. Mt 15,21-28** Jézus messiási küldetését elsősorban saját népe szolgálatában gyakorolja, de azt kiterjeszti a pogányok felé is, amikor őszinte hitet tapasztal részükről.

A kánaáni asszony

A kánaáni asszony történetét Márk 7,24-30 is hozza. Lukácsnál nem szerepel, s ez érthető is, mert a pogányságból megtérteknek írt, akik könnyen félreértették volna az esetet. Máté a történetet a tiszta-tisztátalan vita után hozza, s ez nem véletlen. Ezzel jelzi, hogy annak a vitának szerepe van a pogány misszióban is. Az újszövetség idején már nincs különbség a népek között, a megváltás mindenkire kiterjed, és mindenkinek fel kell ajánlani az evangéliumot.

A színhely nem világos. Tirusz és Szidon dél-föníciai városokkal már foglalkoztunk (vö. 11,21). Márknál Jézus mintha a két város területére ment volna. Máténál azonban az látszik, hogy „onnét”, vagyis az előző szakasz színhelyéről, Genezáret vidékéről (14,34) Tirusz és Szidon irányába ment, de nem hagyta el Palesztinát. Erre utal az a kifejezés is, hogy a pogány asszony „kijött arról a vidékről”. A pogány asszony elhagyta lakóhelyét, hogy Jézushoz menjen. Feltételezhetjük tehát, hogy a színhely még Palesztina, de közvetlenül Tirusz és Szidon határvidékénél. Jézus személyes küldetése az ószövetségi választott néphez szólt, azért területileg sem hagyta el népét.

A pogány asszonyt Máté kánaáninak nevezi, ami önmagában véve anakronizmus: a kánaáni őslakók már régen eltűntek. Az Ószövetség szerint ezt meg is érdemelték, mert súlyos bűneik voltak. Ezért lett a „kánaáni” az Ószövetségben a bűnös nép jelképe. Máté tehát nem az asszony nemzetiségét adja meg, ha-

nem ezzel a kifejezéssel jelzi, hogy pogány volt. Márk a párhuzamos helyen „sziroföniciainak” nevezi, ami a római Szíria provinciához tartozó föníciait jelent.

Az asszony valamit hallhatott Jézusról, különben nem kérte volna segítségét.

Dávid fiának nevezi, s ezt a messiási címet is mástól hallhatta, ha valóban így szólította meg. Máté ugyanis inkább a jelképét emeli ki: utal arra, hogy a pogányok készségesebben fogadják el Jézust messiásnak, mint a zsidók. Máté szemében az asszony már szinte hívő keresztény: leborul Jézus előtt, s a görög szó az Istennek kijáró hódolatot fejezi ki (először a 2,2-ben szerepel a napkeleti bölcsek „proszkүнézise”), s ugyanakkor keresztény módra Úrnak és Dávid Fiának szólítja Jézust.

A tanítványok kérése, hogy „küldd el”, azt jelenti, hogy „teljesítsd a kérését”, s így megszabadulunk tőle. Sokan így is fordítják a görög szöveget, értelem szerint. Mt 10,5 magyarázatánál már tisztáztuk azt a kérdést, hogy Jézus földi küldetése Izraelnek szólt. Ők kapták az ígéretet, tehát náluk kellett annak teljesedni, s utána nekik kellett volna az üdvösséget más népek felé közvetíteni. Minthogy Izrael ezt a szerepet nem vette át, helyébe lépett az „új Izrael”, az egyház. A feltámadt Krisztus az egyházat már egyetemes küldetéssel ruházta fel, s az egyház közvetíti a népeknek az üdvösséget.

Jézus elutasító válasza azt a célt szolgálta, hogy az asszony még erőteljesebben kifejezze hitét és a bizalmát. Nem is hagyja magát elutasítani, hanem tovább kérleli Jézust, aki újabb elutasító hasonlattal válaszol. Itt a gyermekek Izrael népét jelképezik, a kiskutyák pedig a pogányokat. A kifejezés keménynek és megbélyegzőnek látszik, de figyelembe kell vennünk a kort és a nyelvhasználatot. Mivel a pogányok nem ismerték a mózesi tisztasági törvényt, nem is tartották meg, így a zsidók szemében tisztátalanok voltak. Valószínű az is, hogy akkor még a természethez közel álló népeknél az ilyen hasonlatok nem is voltak annyira megbélyegzők. Az asszony sem veszi annak, azért hivatkozik arra, hogy a kiskutyák is esznek a morzsákból. Abban az időben nem használtak evőeszközt. Az ételt laposra sütött kenyérdarabbal vették ujjaik közé, s amikor az ilyen kenyérkanál már túl zsíros lett, az asztal alá dobták és újat vettek. A kutyák ezeket az eldobott darabokat ették.

Márknál Jézus kifejezetten mondja, hogy az asszony bölcs válaszát jutalmazza a csodával. Máténál Jézus az asszony hitét emeli ki, mint ahogy annak idején a kafarnaumi százados hitét is kiemelte a zsidók hitetlenségével szemben (8,13). A jelenet előre jelzi az egyház egyetemes küldetését: a megváltás kegyelmei a pogányoknak is szólnak. A történet egyébként formatörténeti szempontból is egyedülálló, mert nem a csoda, nem Jézus mondása, hanem az asszony kijelentése a tetőpont benne. A háttérben ott van az ősegyház problémája is: a zsidók és a pogányok egybekapcsolódása az egyházban. A történetben nincs benne, hogy Jézus ajánlaná a pogányok megtérését. De kifejezi azt, hogy Jézus mindenütt elfogadja és jutalmazza a hitet, még a pogányoknál is. Az apostoli ígéhirdetés ezért is őrizte meg az eseményt, hiszen nekik igazolniuk kellett, hogy a pogányok megtérítése Jézusra megy vissza.

Jakubinyi György

Beszéljünk a gyermeknek Istenről (20.)

4. NEVELÉSSSEL EVANGELIZÁLNI

I. Az új evangelizáció

Kapni

Evangelizálni mindenekelőtt azt jelenti, hogy megtanítsuk ajándékozni a másikat. Ha „nagyobb öröm adni, mint kapni”, ahogy Jézus mondta, és ahogy Szent Pál emlékeztet erre minket (ApCsel 20,35), akkor a legnagyobb öröm, amit valakinek adhatunk az, hogy lehetőséget kínálunk neki az ajándékozásra.

Ha nem biztos abban az Egyházunk, hogy minden fiataltól kaphat valamit, ne csodálkozzunk azon, hogy nehéz új utakat találni az evangelizálásban.

Meg kell tanulnunk elfogadni a fiatalokat, mint ahogy Jézus tette a szamariai asszonnyal. Ne feledjük, hogy egy fiatalt elfogadni nem úgy kell, hogy megmutatjuk neki, melyik utat járja. Ha megtanul kapni, megtalálja a maga útját. Az első kérdés, amit fel kell tennünk annak, aki Krisztus tanítását akarja továbbadni a fiataloknak, a következő: Kész vagy-e arra, hogy elfogadd azok ajándékát, akiknek az örömhírt akarod továbbadni?

Tisztelni

Jézus nem utasítja vissza a szamariai asszonyt, nem leplezi le, hogy az csak ürügyet keres az ismerkedéshez, beszédbe elegyedik vele.

Az Evangélium hirdetésekor mindig tisztelnünk kell a másik embert. Nekünk is tisztelettel kell lennünk a fiatalok iránt: vitáinkban nyitottnak kell lennünk kérdéseikre, érveikre, még akkor is, ha már kissé „elcsépeltek”. Ilyenek az első találkozások alkalmával megvitattott, s jobbra ürügyül szolgáló kérdések, például a fiatalok vágyairól. Ne állítsuk le túl hamar ezeket a vitákat csak azért, hogy elmondhassuk saját, „evangelizáló” véleményünket, hanem hallgassuk meg a fiatalokat őszinte érdeklődéssel. Evangelizálni mindenekelőtt azt jelenti, hogy meg tudjuk hallgatni a másikat. Természetesen mindig nehezebb hallgatni, mint beszélni, hiszen ha beszélünk, magunkra fordíthatjuk a figyelmet, míg ha hallgatunk, a saját gondjaink helyett a másikéit kell előtérbe helyeznünk.

Megérteni a másikat

Jézus példáját követve úgy tudunk közel kerülni a fiatalokhoz, ha ráérzünk legmélyebb problémájukra. Nagyon gyakran - mint ahogy a szamariai asszonynál -, ez a probléma a tartós szerelemre való képtelenség. Hogy segíthessünk, tudnunk kell hallgatni, türelmesnek és tapintatosnak kell lennünk. A fiatalok csak akkor lesznek képesek befogadni az Örömhírt, ha érzik, hogy megértettük problémájukat. Evangelizálni annyit jelent, hogy a másik embert lelke mélyén vagyunk képesek megérteni. Gyakran hosszú az út idáig.

Beszélgetni

Miután Jézus megérti a szamariai asszony legmélyebb gondját, a nő megnyílik előtte, s vallási problémáit is feltárja. Jézus nem valami hivatalos szónoklatot tartva térít, hanem párbeszéd formában. Ő válaszol a feltett kérdésekre, s elmélyíti azokat.

Meg kell említenünk, hogy az idézetten kívül, csak egy rész van az Evangéliumban, amikor Jézus kezdeményezi a beszélgetést: az emmauszi tanítványokkal való találkozásakor, ám hamar átengedi nekik a szót: „miről beszélgettek itt az úton?” (Lk 24,17). Evangelizálni annyit jelent, hogy tudunk úgy beszélgetni, hogy a másik legyen előtérben. A fiatalok evangelizálásakor, a legtöbb probléma nem azzal van, amit mondunk, hanem ahogy mondjuk: nehéz megtalálnunk a közös hangot.

Küldeni

A samariai asszony a Jézussal való beszélgetés után maga is apostollá válik a helyiek körében; tanúvá lesz: „Gyertek” - mondja szomszédainak. Így a víz forrássá válik. Számíthatunk arra, hogy a fiatalok tanúvá lesznek barátaink körében. Ne feledjük a II. Vatikáni Zsinat fiataloknak szóló üzenetét: „Ti vagytok azok, akik átveszitek a fátylát apáitok kezéből, és a világ történelmének legnagyobb változásai között fogtok élni. Ti vagytok azok, akik születek és tanáraitok példájából és tanításából meríthettek, ti formáljátok a jövő társadalmát: ezzel együtt fogtok megmenekülni vagy elpusztulni.” Nem a fiatalokért kell cselekednünk, hanem velük együtt. Evangelizálni annyit jelent, hogy ráébresztünk másokat felelősségükre.

II. A fiatalokkal való találkozás Istennel való találkozás

Az „evangelizáció” alapja, hogy közel kerüljünk a fiatalokhoz, a nevelés útján, és nem demagóg viselkedéssel nem bízhatunk meg a „tolvajokban és rablóikban” (Jn 10,8), akik a vallásukat kereső fiatalokat kihasználják: azért, hogy maguk iránt támasszanak rokonszenvet, vagy hogy politikai hatalomhoz jussanak.

Nem szabad figyelmen kívül hagynunk a nevelés szó eredetét: a jelentés gyakran a szótőre vezethető vissza. Latinul „educere” azt jelenti „kivezetni”. Amikor Róma a földművelők városa volt, a latin nyelvet a pásztorok használták. Az „educere” szó a pásztor tevékenységét jelöli, aki a nyáj elején ment, hogy kivezesse a birkákat az akolból. Ez a jelentés használatos az Újszövetségben, ahol a hasonlat szerint a Jó Pásztor egyenként szólítja juhait és vezeti (educit) őket (Jn 10,3).

Innen ered a nevelni szó: nevelni annyit jelent, kivezetni valakit a gyermekkorból. Kivezetni abból az állapotból, amire leginkább az egygyé olvadt függés jellemző (a gyermek teljes mértékben függ az édesanyjától, s arra vágyik, hogy visszaállítsa vele a felbomlott egységet), s egy olyan állapot felé segíteni a másikat, amikor már képes bánni a szavakkal, képes kapcsolatot teremteni másokkal, vitatkozni, dolgozni, beszélgetni és képes kifejezni a szeretetet, ami a legteljesebb kifejezőeszköz két ember között.

Íme, ezt jelenti a nevelés. A nevelés célja, hogy a fiatalt hozzásegítsük ahhoz, hogy képes legyen kapcsolatot teremteni és szeretni. Mindez nem egy pillanat műve, hanem hosszú folyamat. A nevelés gyümölcsei az idővel érnek be. A neveléshez szükséges mindenekelőtt, hogy időt tudjunk adni az időnek.

A nevelő olyan, mint a révész. Átkíséri a fiatalokat a gázlón a gyermekkor partjáról a felnőttkoréra. A nevelő elsősorban útítárs. Amikor ez a kísérő az evangéliumi utat mutatja, már ez önmagában is az Örömhír továbbadása. Marguerite Léna így beszél erről: „Mint ahogyan, nem feltétlenül az a keresztény művész, aki vallásos témájú képet fest, vagy templomban énekel, hanem az, aki a művészetét vagy, még inkább a tekintetét Istennek a világot beragyogó fénye felé fordítja, ugyanígy a nevelés nem attól keresztény, mert megkeresztelt emberekhez szól, vagy mert a vallásos tanítást részesíti előnyben, hanem mindenekelőtt azért, mert figyelmes és fogékony akar lenni az ember hivatása iránt, amit Isten a saját nevével fémjelez, és azért, mert a sajátjának is tekintett feladat mértéke szerint válaszol.”

Így véleményem szerint nem az előttünk álló fiatalok kereszténysége vagy a közvetítendő elvek teszik kereszténnyé a nevelést, hanem az a tény, hogy a nevelés három alappillérén nyugszik: a hiten, a reményen és a szereteten.

(Folyt. köv.)

Jean-Marie Petitclerc

Vasárnapi jegyzet

Csalogány

Ritkán csípem meg e kis driádot daloló kedvében. A minap estjén aztán hosszabban hallgathattam. A szomszéd kert bokrán tanyázott s hangolta hangszerét, kimeríthetetlen hangsorokat, váltakozva érkeztek a fülembe, nem volt nehéz azonnal azonosítani a művészi szépségű trillákat, le-föl hullámzó füttyhangokat. Az est békességében valóságos koncert volt, egyszemélyes, mégis „világdallamú”, a természet határtalan ajándéka. Önfeledt átadás, behunytt szemek, szürke tollak, az az egyszerűség, amely mindent hitelesít. Mert mi a dallam? Egy madaré? Nincs hangolva, eredetében felhangolt, nincs előpróba, az előadásban jelen van a sokszáz próba, ami a csalogány élete: mindig készül, mindig jelen van, sosem okoz csalódást, csupán fájdalmat, ha kihagyja a nyarat - visszavonul. Védelemre szorul ő is, mint minden énekes. A hang érzékeny és törékeny, akár az élet. Mindenki őriz egy dallamot. Már megszokott mondat a Babitsé második énekből: „Mindenik embernek a lelkében dal van...”

Hallgatom a csalogányt és keresem a magam dallamát. Ugyanazt, amit már egyszer megtaláltam, s amely mégis az évekkel módosult, változott. Variációs téma - mondaná a muzsikus. De melyik változatnál tartok? Ezt úgy kell már eldöntenem, hogy visszatérek az alapdallamra. Megvan. Ez jó. De mi az utolsó módosult motívum? Az utóbbi évek, amikor rádöbentem, hogy igazán mire van szükségem a pályám lezárásához. Persze mindig haladunk, azonban nem mindegy, milyen felkészültséggel itt belül, amely mindenkinek a sajátja, rá van bízva, abba csak Isten pillanthat. Így csak ő látja-tudja, mi változott az alapdallamhoz képest, Ő képes választ adni leginkább kérdéseimre. És választ ad - az érzés hullámain, s az értelem szavával. Kinél ez erősebb, kinél az. A kettő kitölti az új partitúra lapot...

Hallgatom a csalogányt, keresem az isteni választ, a feljövő holdnál azt a nyugalmat lelem, amelyik tanúsítja: megértettem, miért történt mindez, amit az elmúlt évek „rám szabtak”.

Nem az évek, hanem Isten jóságá.

Csalogány és virágalom

*Csillag higanyfénye, erdő-falra
szitáló hangok estnek utcasarkán
Hányan élnek még álom-percekért
csalogány-trillára nyíló virágokkal
Hajnalig hallgatód skáláját e létnek
Le-föl hullámozón imádság kövén
azt a tüzet gyújtja, mely füst
nélkül szállongó szeretet-ölelés*

*Maroknyi szürke test – két szárnyú
magány. Ráhajlik anyásan
kendőtlen ég. Ezüstlő szirmai
hangolt akácoknak világok
szöttesén szent egyszerűség
Így rendezte művét kezdettől
a Szerző. Csalogány-dalokkal
átszótt virágalom, játék hercege
is legyen majd a színen, mikor
fészket rombol a gyanakvó kétség*

† Tóth Sándor

hírek információk

Életének 88., papságának 62. évében augusztus 6-án elhunyt Bálint Vilmos nyugalmazott plébános, aki életének utolsó éveit a Bálint Sándor Szeretetotthonban töltötte. Nyugodjon békében!

A Filharmonia Magyarország szervezésében megvalósuló OrgonaPont harmadik szegedi koncertje Mészáros Zsolt Máté orgonaművész és Scheuring Kata fuvolaművész közreműködésével augusztus 19-én, szerdán 20 órakor kezdődik a Székesegyházban. A Nyári fuvallatok című koncerten többek között Richard Wagner, César Franck valamint Bartók Béla művei hangzanak el. A továbbiakban még egy OrgonaPont koncerttel várja a közönséget a Filharmonia Magyarország Szegeden. Információ és jegyvásárlás: www.filharmonia.hu oldalon olvasható.

Augusztus 19-én, szerdán rendezik Mórahalmon a Homokhátság Szent István búcsúját. A szabadtéri ünnepi szentmise este fél 8-kor kezdődik a Szent László király templom kertjében (Szent László park 2.), melynek keretében kerül sor az új kenyér megáldására. Az ünnepi szentmise főcelebránsa az idén Böcskei László nagyváradi püspök lesz (amennyiben a koronavírus járvánnyal kapcsolatos rendelkezések ezt lehetővé teszik). A szentmisét az immár hagyományos fáklyás körmenet követi.

Augusztus 20-án, csütörtökön Szent István király, Magyarország fővédőszentje ünnepén a Székesegyházban 10 és 18 órakor lesznek szentmisék. Az esti szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

Az Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szervezésében augusztus 20-án, csütörtökön este 7 órakor a nyár esti társaskör keretében Thorday Attila plébános Sri Lanka-i keresztények és buddhisták életéről tart vetített képes előadást. A rendezvénynek a plébánia (Újszeged, Torontál tér 4.) nagyterme ad otthont, ahová szeretettel várják az érdeklődőket.

„Tisztelet a hősöknek” címmel Mága Zoltán Ünnepi Gálakoncertet ad a Dóm téren augusztus 20-án, csütörtökön 21.00 órától a hála kifejezéséért mindazoknak az egészségügyi, rendészeti dolgozóknak, akik hősiességükkel segítettek, segítik a koronavírus járvány által okozott nehéz helyzet leküzdését. A koncerten közreműködik Bodrogi Gyula a Nemzet Színésze, Sümegi Eszter Kossuth-díjas operaénekesnő, Szenthelyi Miklós Kossuth-díjas hegedűművész, Szakcsi Lakatos Béla Kossuth-díjas zongoraművész, Wiedemann Bernadett Liszt Ferenc-díjas operaénekesnő, László Boldizsár operaénekes, Nánási Helga operaénekesnő, valamint a Budapesti Primarius Szimfonikus Zenekar és a Budapesti Gipsy Virtuózok, illetve a Vaszy Viktor kórus. A koncertre a jegyek ingyenesek, de regisztráció szükséges.

Táncparba – táncok harmonikára és fúvósötösre címmel augusztus 24-én, hétfőn zárul a Dómkerti Zenés Esték koncertsorozat az egyházmegye központi épületének udvarán (bejárat az Apáthy István utca felől). A Filharmonia Magyarország és a Szeged-Csanádi Egyházmegye közös szervezésében megvalósuló koncertsorozat harmadik előadásán Kéméndi Tamás harmonikaművész és a 5 Spirit Fúvósötös lép fel 19 órától. Eső esetén a rendezvényt a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg termében tartják. Jegyek válthatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36 62 425 260; szeged@filharmonia.hu), a hangversenyek előtt a helyszínen, valamint online a www.jegymester.hu oldalon. További információ a www.filharmonia.hu weboldalon található.

Áldozat és rítus. Ábrahámától Krisztusig címmel nemzetközi biblikus találkozót szervez augusztus 24. és 26 között a Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferencia Alapítvány. A Szegedi Dóm Látogatóközpontban (Dóm tér 5.) tartandó előadássorozatot a Szeged-Csanádi Egyházmegye, valamint az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatja. A konferencia védnöke Kiss-Rigó László püspök, Szuromi Szabolcs emeritus rektor (PPKE), valamint Martos Levente Balázs, a Pápai Biblikus Bizottság tagja. Az eseményre 6 ország 32 előadója érkezik. Az előadásokon a részvétel ingyenes, részletes program a www.sznbk1988.hu/vilaghalos oldalon olvasható.

Hitéleti szakokra augusztus 27-ig várják a jelentkezőket a Gál Ferenc Egyetemre. A Teológiai Kar Szeged mellett Szarvason, Békéscsabán és Gyulán is indít államilag elismert diplomát adó BA és MA szakokat (teológia, katekéta, hittanár, karitás, egyháztörténet). A jelentkezés közvetlen, belső alkalmassági felvétellel jár, az osztott (4-6 féléves) MA-hoz bármilyen alapidiploma megfelel. Állami ösztöndíjas vagy alacsony díjas képzések, külföldi ösztöndíjak, keresztény közösség, személyes vezetés, nyelvtanulás, nyelvvizsga lehetőség várja a katolikus fiatalokat és diplomásokat.

A Katolikus Karitás idén tizedik alkalommal indította útjára Magyarország legnagyobb iskolakezdési segélyprogramját. A szervezet célja, hogy országos összefogás révén tízezer gyermeket segítsen az iskolakezdés előtt tanszerekkel, digitális eszközökkel és ruhákkal. A trianoni békediktátum aláírásának 100. évfordulója alkalmából száz külhoni első osztályost is támogat a szervezet. A szeptember 12-ig tartó „Legyen öröm az iskolakezdés!” országos akcióhoz több módon lehet kapcsolódni. Egyrészt az 1356-os adományvonal hívásával (egy hívás 500 forint támogatást jelent), másrészt online adományozással a <https://karitasz.hu/> világhálós oldalon keresztül. Emellett a segélyszervezet központi bankszámláján is várják az adományokat „iskolakezdés” megnevezéssel (Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00100008).

A magyar kormány egymillió euróval támogatta az emberi életek megmentését, a kármentést és az újjáépítést Libanonban, a bejrúti robbanást követően. A felajánlást elsősorban az egészségügyi ellátás javítására, az otthonukat veszített emberek megsegítésére és ideiglenes szálláshelyek kialakítására költötték.

A Katolikus Karitás saját forrásból tízmillió forintot gyorssegéllyel és önkéntesek folyamatos bevonásával segít Bejrútban a Libanoni Karításon keresztül, melyhez összefogás keretében pénzádományokkal is lehet csatlakozni. A bankkártyával történő támogatás esetén a www.karitasz.hu honlapon található információ; átutalással pedig a 12011148-00124534-00100008 bankszámlaszámra várják az adományokat. A felajánlásánál kérik a „libanoni robbanás” megjelölés használatát.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, ☩ Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.